

Щето действие, втора картина

7

свобата. Но ако само не иде
 наизгнето никога, ако
 е трябвало да бъде придружено
 от други скърби, то защо когато
 изрече, че Тибалт е мъртъв — тя
 не продължи с вестта: уилям баща ти
 или, уилям майка ти, или,
 и ванага уилям — това суж
 от мене би изтръгнало само съзвие.
 Ама вестта — в изгнание Ромео —
 прибавена към първата — Тибалт
 убит — с една единска дума прави —
 Ромео, Жулиета и Тибалт,
 баща и майка — всички да изчезнат.
 В изгнание Ромео! — няма край,
 ни граница, ни мярка, ни предел
 за тази дума скърби. И няма души
 да изразят божествените ми скърби. —
 Но где са майка ми, баща ми, бойке?

Дойката. —

Видят над Тибалт и горко плачат.
 Щом искате, аз ще ви заведа.

Жулиета. —

Съв съзвие моят неговите рани.
 Ще плача аз, когато те престанат
 за своя скърб, освен на изгнание.
 Вестта вземи! Ах, клетви, вас
 забравиха. Сега сте вий и аз
 измаменки. Вий бяхте отредени
 Ромео да издръжате при мене,
 когато падне коц. Но аз уилям